

[Kampmann.]

her spørgsmål. Også det er en ganske ny fremgangsmåde, men måske ikke ny for fremskridtspartiets andre aktiviteter.

Hovmand (V):

Jeg skal ikke hæfte mig ved de tekniske detaljer, som er baggrunden for dette lovfor-
slag, men ved det principielle og det retlige. Her i landet har vi altid haft det princip, at retsforfølgning sker uden skelen til økonomiske konsekvenser for det offentlige. Uanset om det gælder et simpelt cykeltyveri eller en omfattende økonomisk bagmandsaffære, har vi principielt altid bestræbt os for at finde den rette skyldige.

Det er dette fundamentale retssikkerheds-
synspunkt, der i øvrigt gælder i enhver rets-
stat verden over, som hr. Glistrup og frem-
skridtspartiet nu vil lave om på. Efter frem-
skridtspartiets mening skal man nu til først
at undersøge, om det overhovedet er pengene
værd at finde ud af, hvem der er den rette
skyldner eller den rette skyldige. Finder
man, at det er en dårlig forretning, at en
eventuel retssag vil koste det offentlige for
mange penge, ja, så skal man droppe sagen
og blæse på, hvem der har skylden. Dette
princip kan mit parti selvsagt ikke tilslutte
sig.

Forslaget om at undgå Fiskebækbropro-
cessen drejer sig ganske vist om en sag mellem
to offentlige instanser, nemlig staten og
Københavns amt, og forslagsstillerne anfø-
rer, at uanset hvem der har skylden, vil det
blive en økonomisk bet for skatteyderne.
Selv om denne argumentation kan være rig-
tig, ændrer det imidlertid ikke på venstres
principielle syn på sagen. Naturligvis skal
den rette skyldner findes. Forestiller man
sig, at fremskridtspartiets retsprincip gen-
nemføres i Danmark, ville det vel betyde, at
vi i vor iver efter at spare på skatteborger-
nes penge burde opgive at retsforfølge en lang
række sager fra små butikstyverier til store
og mere omfattende retssager. En sådan rets-
løshed kan vist kun få være tilhængere af.

Bilgrav-Nielsen (RV):

I den radikale gruppe mener vi, at ud-
gangspunktet må være, at det først afgøres,
hvem der hæfter, den pågældende entrepre-
nør eller en offentlig myndighed. Hæfter det
offentlige, så må det derefter afgøres, hvil-

ken offentlig instans. Vi mener, ansvaret må
og skal placeres. Det fordrer ganske enkelt
demokratiet.

Det kan være forbundet med økonomiske
ofre at håndhæve samfundets retsprincip-
per, men det er vigtigt, at vi ikke fraviger
denne regel. Jeg vil godt slutte med at stille
det spørgsmål til fremskridtspartiet, om
det er fremskridtspartiets grundopfattelse,
at retsprinciperne kun skal overholdes og
kun skal gælde, hvis det ikke er forbundet
med økonomiske omkostninger.

Annelise Gottfredsen (KF):

Det foreliggende lovfor-
slag er et forsøg på
at indbilde befolkningen, at ligesom en tryl-
lekunstner med et enkelt slag med tryllesta-
ven kan trylle kaniner frem af den høje hat,
således kan man med dette kunstgreb spare
skatteborgerne for nogle udgifter uden i
øvrigt at tilsidesætte hensynet til principper
eller personer.

Konsekvenserne, dersom lovfor-
slaget blev
vedtaget, er nu ikke så enkle, som de pop-
pede bemærkninger til det forsøger at give
det udseende af. Vi lever nu engang i et
retssamfund, hvor der i grundloven er fast-
slået en nøje fordeling af den lovgivende,
den dømmende og den udøvende magt.
Alene af denne grund finder jeg det betæn-
keligt, måske direkte grundlovsstridigt, om
et tilfældigt flertal i folketetinget griber ind i
en påtænkt eller verserende retssag, det
være sig mellem offentlige myndigheder el-
ler mod enkeltpersoner. De følger, en tilside-
sættelse af dette magtfordelingsprincip kan
få, forekommer mig uoverskuelige, og de
udgifter, der må ofres på dette retsprincip,
betragter det konservative folkeparti som
nødvendige og berettigede.

Men hertil kommer, at der kan erhverves
en god del juridisk viden gennem denne sag,
der drejer sig om at fastlægge ansvaret i et
kompliceret, vanskeligt skadestilfælde, en
viden, der kan virke procesbesparende og
derved i tidens løb spare borgerne for mange
udgifter. I øvrigt er der allerede ofret en
betydelig del af de påløbende udgifter, idet
skønforretningen på nuværende tidspunkt
er foretaget.

Lovfor-
slaget er i øvrigt et anslag mod det
kommunale selvstyre, som fremskridtspar-
tiet jo ganske vist i forvejen ikke sætter
højt, hvad der fremgår af partiets særlige